

И в а н к а .

жчно ще бжде да намѣрите
нѣкое малко момиченце, тол-
кова непослушно, колкото Иванка. Винж-
ги ѝ казвахъ: „Иванке, не прави това, не
прави онова, а тя за иратъ го направляше,
защото не искаше да чуе
и да послуша.

Единъ день Иванка о-
тиде на гости у лелини
си. Тя влѣзе въ стаята
надъ пжтя, затече се къмъ
прозореца и се покачи на
него. Прозореца бѣше от-
воренъ, та Иванка сво-
бодно се показва на вѣнъ
и виждаше всичко на пж-
тя. Леля ѝ ъж видѣ и взе
да ъж мѣмри:

„Иванке, не се навеж-
дай на прозореца, за да не
паднешъ долу“. „Нѣма, лелію, не се страху-
вай“—отговори тя и се наведе още повече.